

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.976/2014/7.szám

A Kúria a F P elnök által képviselt felperesnek a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság alperes ellen fogyasztóvédelmi határozat felülvizsgálata iránt indult perben, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott a dr. P Ügyvédi Iroda (dr. P J ügyvéd) által képviselt beavatkozó, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. május 26. napján kelt 6.K.28.375/2013/11. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 14., az alperesi beavatkozó által 16. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.28.375/2013/11. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint elsőfokú és 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, az alperesi beavatkozónak 90.000 (kilencvenezer) forint elsőfokú és 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2010. április 19. napján kelt, 232/2010. számú beadványában reklámfelügyeleti eljárást kezdeményezett a perben nem álló reklámozó és a beavatkozó, mint közzétevő ellen, mert a közzétevőnek a üzemeltetett áruházában törvényellenesen reklámozták a reklámozó dohánytermékeit.

A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Közép-magyarországi Regionális Felügyelősége 2010. május 13-án helyszíni szemlét tartott a kifogással érintett élelmiszer áruházban, ahol azt állapította meg, hogy két pénztár feletti dohánytermék-tárolóeszközt, a vásárlók felőli oldalon vitrin van erősítve. A vitrinben négyféle,

zárjeggyel - helyesen adójeggyel - ellátott Dunhill dohányterméket helyeztek el. A dohánytermékek ténylegesen értékesítésre szánt termékek, nem árubemutató céljából kerültek a vitrinekben elhelyezésre.

A hatóság a reklámozó ellen eljárást indított és a 2010. október 13. napján kelt KMF-6113-11/2010. számú határozatával a reklámozóval szemben nem állapított meg jogszabálysértést, mert a fényképfelvételek és a vitrinekkel kapcsolatban kiadott használati útmutató alapján azt állapította meg, hogy a vitrinek a dohánytermékek tárolására és abból való értékesítésre alkalmas eszközök, reklámtevékenység hiányában jogsértés nem állapítható meg. A felperes fellebbezése folytán az alperes a HAJ-03249-2/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A felperes keresetet terjesztett elő az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. A Fővárosi Bíróság a 24.K.30.263/2011/10. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási hatóságot új eljárásra kötelezte. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperes a reklám közzétevője ellen is reklámfelügyeleti eljárást kezdeményezett, azonban az elsőfokú hatóság ellene nem folytatott le eljárást, amely a határozatok hatályon kívül helyezését önmagában megalapozza. A gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 3.§ d) pontja alapján megállapította, hogy az oldalvitrinekbe a dohánytermékek kihelyezésével gazdasági reklámtevékenység valósult meg. Az alperes téves jogi álláspontja folytán nem tisztázta a tényállást, nem vizsgálta a Grtv. 19.§ (5) bekezdésének megsértését. Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásra vonatkozóan előírta, hogy az elsőfokú hatóságnak az eljárás megindítására irányuló kérelem tartalma szerint az eljárást a reklám közzétevője ellen is meg kell indítania, és a tényállás teljes körű feltárását követően döntenie kell a dohánytermékek reklámjára vonatkozó további jogszabálysértésekről. A jogerős ítélet ellen a reklámozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A Kúria a Kfv.III.37.096/2012/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletnek a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott - azaz a közzétevővel szemben lefolytatandó eljárásra vonatkozó - ítéleti döntését nem érintette, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részét, eltérő indokolás mellett hatályában fenntartotta. Kifejtette korábbi kúriai ítéletekre hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a megállapításra, hogy az oldalvitrinekben történt dohánytermékek kihelyezésével gazdasági reklám valósult meg. A vitrinben eladásra kínált termékeket helyeztek el, olyan helyen, ahol az egyéb, eladásra szolgáló termékek is voltak, így eladásra kihelyezés és nem gazdasági reklám valósult meg.

Áttétel folytán a megismételt eljárást a Pest Megyei Kormányhivatal

Fogyasztóvédelmi Felügyelősége folytatta le, amely 2013. január 30-án az alperesi beavatkozó, azaz a reklám közzétevője ellen megindította az eljárást, majd azt 2013. június 19-én kelt XIV-O-001/944-6/2013. számú végzésével, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 31.§ (1) bekezdés j) pontjára utalással, megszüntette.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2013. augusztus 26-án kelt HAJ-02057-4/2013. számú határozatával az elsőfokú határozatot a téves jogi indokolás miatt megváltoztatta, a közzétevő vizsgált gyakorlata alapján fogyasztóvédelmi tárgyú jogsértés hiányát állapítva meg. Határozatában utalt arra, hogy a Kúria ítéletében foglalt, az oldalvitrinek reklámkénti minősítésével kapcsolatos megállapítás a Ket. 109.§ (4) bekezdése alapján köti. E szerint gazdasági reklámtevékenység nem valósult meg, csak eladásra kihelyezés történt, amely nem valósít meg jogsértést.

A felperes keresetet nyújtott be az alperesi határozat felülvizsgálata iránt. Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási hatóságot új eljárásra kötelezte. A bíróság az eljárási jogsértések kapcsán kifejtette, hogy az alperes az ügyintézési határidőt indokoltan hosszabbította meg, ennek ellenére azt mégis túllépte, ez a jogsértés azonban az ügy érdemére nem hatott ki. Ezzel összefüggésben a hatóság az illeték megfizetéséről a Ket.33/A.§-a alapján jogszerűen, külön végzésben rendelkezett. A felperes részére az elsőfokú határozatot kézbesítették, és mivel a fellebbezést a felperes nyújtotta be, ezért nem állapítható meg, hogy a másodfokú eljárásban a jogait nem gyakorolhatta.

Az ügy érdemében a bíróság kifejtette, hogy az alperes jogsértően járt el, amikor a tényállást nem tárta fel, bizonyítást nem folytatott le. A Kúria ítélete ugyanis nem bírt kötőerővel, mert a közzétevővel és a reklámozóval szemben folytatott eljárás két külön eljárás, a Kúria csak a reklámozóval szemben folytatott eljárásban vizsgálta az állított jogsértéseket. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az oldalvitrinekbe történő dohánytermék kihelyezésével gazdasági reklám valósult meg, a termék kihelyezésének módjából - attól függetlenül, hogy az megvásárolható-e -, a reklám jelleg egyértelműen megállapítható, ezért a hatóságnak a Grtv. 19.§ (4) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése szerinti előírások betartását, a reklámtevékenység kiterjedtségét, időtartamát, a közzétevők körét, a reklámok kereskedelmi egységenkénti darabszámát vizsgálnia kellett volna. Mindezen körülmények vizsgálatát az új eljárásra előírta. Kifejtette azt az álláspontját is, hogy a reklámfelület méretét miként kell meghatározni. Rámutatott ugyanakkor, hogy

próbavásárlással az oldalvitrinekből történő kiszolgálás nem ellenőrizhető, mert a közzétevő már nem üzemeltet élelmiszer áruházakat.

A jogerős ítélet ellen az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.

Az alperes rendkívüli jogorvoslati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését, a Grtv. 3.§ d) pontját, 19.§ (1) bekezdését, (4) bekezdés c) pontját, (5) bekezdését, a Ket. 109.§ (4) bekezdését. Hangsúlyozta, hogy a Kúria a Kfv.III.37.096/2012/5. számú ítéletében ugyanazon oldalvitrinekben elhelyezett dohánytermékekről foglalt állást, amelyek a jelen ügynek is tárgyai, ezért a Kúriának az oldalvitrinek reklámkénti minősítésével kapcsolatos jogi álláspontja nem volt figyelmen kívül hagyható. A Kúria ítélete tehát kötőerővel bírt az elrendelt, újabb eljárás során. Az elsőfokú bíróság az ügy érdemében ettől függetlenül is tévesen foglalt állást, mert az eladásra kihelyezés nem valósított meg reklámtevékenységet, e tárgyban számos kúriai ítélet mondta ki, hogy nem valósult meg gazdasági reklám. Az ítélet indokolása is ellentmondásos, a reklámfelület számítására vonatkozó álláspont téves, az elrendelt bizonyítás lefolytatása lehetetlen is, mert a közzétevő - ahogy ezt a bíróság maga is megállapította -, nem rendelkezik már élelmiszer áruházakkal.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését, a Grtv. 3.§ a) és d) pontját, 19.§ (1) bekezdését, (4) bekezdés c) pontját, (5) bekezdését, a Ket. 109.§ (4) bekezdését. Jogi érveit az alperessel egyezően fejtette ki. Utalt arra, hogy ugyanazon cselekmény nem minősíthető másképp a reklámozó és a közzétevő esetében. Állította, hogy az eladási helyen levő oldalvitrinekbe elhelyezett dohánytermékek nem valósítanak meg gazdasági reklámot.

A felperes a felülvizsgálati tárgyaláson előterjesztett felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Állította, hogy a reklámozó elleni eljárásra nem hat ki a közzétevővel szemben hozott ítélet jogereje, nem állapítható meg kötőerő a közzétevővel szemben hozott jogerős ítélet kapcsán. Álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli esetben gazdasági reklám valósult meg.

Az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelme

alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogsértések körében vizsgálta felül.

A Kúria a reklámozóval szemben folyt eljárásban a Kfv.III.37.096/2012/5. számú ítéletében ugyanazokról az oldalvitrinekről és ugyanazokról a dohánytermékekről állapította meg, hogy a termékek kihelyezésével gazdasági reklám nem valósult meg, mint amelyek a jelen eljárás tárgyai is a közzetevővel szembeni eljárásban. A jogerős ítélet szerint a vitrinben eladásra kínált termékeket helyeztek el, olyan helyen ahol az egyéb eladásra szolgáló termékek is voltak, ezáltal eladásra kihelyezés valósult meg. Az eladási helyen történő dohánytermék kihelyezés a Grtv. 19.§ (1) bekezdése alapján nem tiltott, nem valósít meg tiltott gazdasági reklámtevékenységet. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor ugyanazon magatartás tekintetében különbséget tett a reklámozóval és a közzetevővel szembeni eljárások között. Ugyanazon magatartás megítélése, reklámtevékenységnek minősítése kérdésében nem hozható ellentétes döntés a reklámozó és a közzetevő ellen indult eljárásban, ezért az e körben meghozott kúriai ítélet kötőerővel bír. Ha ugyanaz a tevékenység a reklámozó esetében nem jogsértő, akkor nem lehet jogsértő a közzetevő esetében sem, mert a Grtv. 23.§ (1) bekezdése szerint, ha jogsértés fennállna, mindkettőjük felelőssége megállapítható lenne, az esetlegesen okozott kárért pedig egyetemleges felelősséggel tartoznának. Jogsértés, azaz gazdasági reklám hiányában azonban nem kellett vizsgálni a Grtv. 19.§ (1), (4), (5) bekezdésében foglalt rendelkezések betartását sem.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet - amely a felülvizsgálati kérelmekben hivatkozott jogszabályokat megsértette -, a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, a felperes alaptalan keresetét a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján elutasította.

A Kúria a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint az alperes és a Pp. 83.§ (1) bekezdése értelmében a beavatkozó jogi képvisellel felmerült elsőfokú és felülvizsgálati perköltsége megfizetésére, amelynek összegét a kifejtett munkával arányban állóan állapította meg.

A felperes illetékmentességi nyilatkozatára figyelemmel a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2015. május 20.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

Dr. Márton

A kiadmány hitelével:

tisztviselő